

VII. évfolyam 7. szám 1996. szeptember HÍRMONDÓ

RÉGI NÓGRÁDI LAPOK: Losonc és Vidéke

Az 1879. november 16-án próbaszámmal induló lap a helyi és a vidéki érdekeket képviselő társadalmi, ipari, kereskedelmi, közgazdasági és ismeretterjesztő közlöny kívánt lenni. Kezdetben kétszer, vasárnap és csütörtökön, majd hetente jelent meg. Felelős szerkesztői, lap tulajdonosai sokat változtak az 1918. december 10-én megjelent utolsó számig. Nógrád megye történetére vonatkozóan elsőrendű forrás, a losonci élet hírei mellett a megye más településeinek történetéről is gyakran tudósított rovataiban, melyek a következők voltak: vezércikk, tárca, közgazdaság, levelezés, színesztb, piaci árak, szerkesztői üzenetek stb.

Az Országos Széchényi Könyvtárban a közelmúltban megjelent "Millenniumi hírlapok mikrofilmen" c. kiadványban a Nógrád megyére vonatkozó részben a Nógrádi Lapok és a Losonc és Vidéke című lapokat ajánlja Nemes Erzsébet az érdeklődők figyelmébe. Valóban a Losonc és Vidéke 1896. június 7-i számában "Június 8" című vezércikkében a millenniumi ünnepségek csúcsaként emlékezett 1867. június 8-ra, amikor is a

kiegyezést követően "...tették a magyar szent koronát a világ legalkotmányosabb legtiszteltebb fejedelmének, a mi legatyaiabb jószágos királyunk fejére". Losonc városa millenáris díszközgyűléssel csatlakozott a központi ünnepségekhez. A város polgármestere fölolvasta az 1896. évi VII. törvénycikkét a "honalapítás évezredes emlékének törvénybe iktatásáról", majd más településekhez hasonlóan népnépvétel következett a losonci fürdőben. Volt jótékony célú bazár, pózنامászás, bográcsos pörkölt, kenyér és borkiosztás ingyen.

A Losonc és Vidéke számtalan írással foglalkozott a fővárosi rendezvényekkel. A lap megjelentette a budapesti kirándulások főbb tudnivalóit: "Tájékoztató a hazai felső-, közép- és népközpontok tanítványainak és azokat kísérő tanárok- és tanítóknak, tanítónőknek az évezredes kiállítás és a fő- és székváros megtekintése céljából tervezett tömeges kirándulásai tekintetében." 1896. július 5-én a millenniumi kiállításról jelent meg írás, arra biztatva a megye, a város, az egyesületek, az iskolák polgára-

it, tekintsek meg a fővárost, próbálják ki a földalattit:

"Ne legyen e megyében község, melyből néhányan a föld gyermekei közül részt ne vegyenek e szent vándorlásban; legyen ott együtt magyar és tót anyanyelvű gyermeke a megyének..."

A Szent István napi nagy rendezvényeket követően sem felejtkezett el a lap az ezredévről. 1896. szeptemberében, nyilván országos törekvésekkel összhangban, Névmagyarosítás c. írásban a "tömrdek idegen családnév" ellen ágál a lap s a következőket ajánlja: "Hazafias lelkünk egész hevével szólunk tehát az idegen nevékhöz, hogy ebben az évben magyarosítsák meg családnéveiket, mert ily nevezetes évet csak ezer év múlva ér meg e haza minden polgára s vajjon nem lesz-e az új magyar családnév kedves emlékek e családoknak az ezerévi örömevről?!"

A Losonc és Vidéke c. lap hosszú életű volt, a legújabb kutatások kiderítették, hogy 1912 és 1918 között is megjelent. Mikrofilm másolatai olvashatók a Balassi Bálint Könyvtár olvasótermében.

/Bódi Györgyné/

NYELVMŰVELŐ SOROK

A legutóbbi emberöltő magyar nyelvének alakulásáról és gondozásáról esett eddig szó. Aktív nyelvművelő szakaszban vagyunk. Nyelvőréségen lévők hada vagy kicsiny serege mindig tevékenykedik. Az anyanyelvi beszéd- és íráskészség fejlesztésével törődés mindig időszerű. Mégis vannak alkalmak, amikor indokolt, hogy a figyelem középpontjában legyen. Emlékünnepségek, kapcsolódó konferenciák előadói állapítják meg, hogy nyelvünk védelme a kultúra védelme egyúttal. Meg kell állítani a nyelvvesztést a szórványban, a nyelvromlást pedig az anyaországban! A Magyar nyelv hetének írásos dokumentumai csupán ezekben a napokban kerülnek majd az érdeklődő olvasók kezébe. Jó, ha már most gondolunk arra, hogy 1997-ben a 60. alkalommal rendezhetünk ünnepi hetet. Emlékezzünk Kodály Zoltán kezdeményezésére, s az első nyelvi vetélkedő győztésére, s az első nyelvi vetélkedő győztésére, s a Veszprém megyei egyetemista Lőrincze Lajosra!

A milicenténáriumhoz kapcsolódó magyar nyelvi rendezvények sorában szerepelt a Finnugor népek II. világkongresszusa, valamint a IV. nemzetközi hungarológiai kongresszus Budapesten,

illetőleg Egerben a VIII. anyanyelvi konferencia. Könyvtári Hírmondónkban szeretnék most a figyelmükbe ajánlani néhányat a legfrissebb írássok közül, amelyek nyelvünk és kultúránk évezredes kalauzsolnak. Megjelenés előtt áll a Győrffy György szerkesztésében készült HONFOGLALÁS ÉS NYELVÉSZET c. kiadvány. A szakfolyóiratunkban már hozzáférhető olvasmány:

Benkő Loránd: ANYANYELVÜNK ÁTVÉSZELT ÉVEZREDEI (Valóság, 96. 7.); ill. NYELVÜNK VALLOMÁSA A HONFOGLALÓ MAGYARSÁGRÓL (Magyar Tudomány, 96. 8.). Ugyancsak a Valóságban található Balázs Géza írása: AZ ÁLLAMNYELV EZEREGYSZÁZ ÉVE MAGYARORSZÁGON (96.7.). A Magyar Nyelv 1996. 2. számában jelent meg Rédei Károly cikke A MAGYAR ALAKTAN URÁLI (FINNUGOR) HÁTTERE címmel, melyhez jelentős irodalomjegyzék társul. Bizonyára kapcsolódó cikkeket sora fogja követni Lanstyák István A MAGYAR NYELV ÁLLAMI VÁLTOZATAINAK KODIFIKÁLÁSÁRÓL című írását. Ez a Magyar Nyelvőr 96. 2. számában hozzáférhető.

A nyelvek sorsa a történelem játékszere - mondja Benkő Loránd. A már önálló

magyar nyelv honfoglalás előtti időszakának mintegy másfél évezredes szakaszáról vajmi keveset tudunk.

A honfoglalással a nyelvi krízis új lehetőségei álltak elő. Ám a magyar államszervezet viszonylag korai kiépítése, a kereszténység felvétele nyelvünk továbbfejlődési iránya, jellege szempontjából is sorsdöntő választatot jelentett.

Géza fejedelem és Szent István korában tolmácsok hada segítette a kancellária munkáját. A latin és a magyar nyelv különleges megosztást, kétnyelvűségi állapotot jelentett a középkori Magyarországon. Ősiségmegtartó erejével és az erős szintetizáló hajlammal, tehát alkalmazkodni tudással rendelkező magyar nyelv az évszázadok során fokról-fokra erősítette státusát. Egy nagyszerű, nyelvtörténeti korszakolást bemutató táblázatot ajánlunk még végezetül szíves figyelmükbe. A Magyartanítás c. módszertani folyóirat 1987. 2. számában Dr. Mátyai Mária munkája az őstörténeti és a régészeti periodizációval egyesítve mutatja be a nyelvtörténet korszakolását.

/Tolnai Gáborné/

a salgótarjáni Bolyai János Gimnázium nyugalmazott igazgatója

Herold László a salgótarjáni Bolyai János Gimnázium nyugalmazott igazgatója, kiemelkedő pedagógus egyéniség, megszállott irodalmár és példaadó közéleti értelmiségi. 1950 óta él Salgótarjában. Tanított a régi Közgazdasági Gimnáziumban, igazgatója volt a Madách Imre Gimnáziumnak, majd 1969-88-ig a Bolyai János Gimnázium igazgatójaként dolgozott. Három gyereke közül Gábor és Judit gyakorló pedagógus, Zsuzsa is tanári pályára készült. 1995-től a megye díszpolgára.

- Először arról szeretnék érdeklődni, milyen emlékeket őriz Ön a családról, gyermekkoráról?

Budán laktunk, csodálatosan szép természeti környezetben. Szüleim családcentrikus, humanista gondolkodású, nagyszerű emberek voltak. Édesapám hegedült, festegetett, művészi ambíciók is jellemezték. Az ott hon meleg emlékei között őrzöm a családi vacsorák, a közös beszélgetések hangulatát, amikor válaszolnom kellett kérdésükre: "Minek örültél ma?" A sok iskola mellett ők adták az erőt, ami az ember számára meghatározó.

- Milyen maradandó élményt jelentettek tanárai?

Az első elemitől kezdve ragyogó tanárok tanítottak. Régi tanítómesterem Dr. Vajthó László fantasztikus ember volt: nagy pedagógus, irodalomtudós, költő, műfordító, szerkesztő, de elsősorban gimnáziumi tanár. Nem tárgyakat tanított, hanem a teljes kultúrát, s örökre megtanított az "olvasás életformájára". A harmincas években - többek között - ő kezdeményezte és szerkesztette diákjaival a Magyar

Irodalmi Ritkaságok című sorozatot, melyben mintegy ötven régi, ritka, nehezen hozzáférhető szövegelemként jelent meg. Vajthó tanár úrnak nagy szerepe volt abban, hogy a pedagógus pályát választottam. Az egyetemen tanárom volt a rendkívüli tudású Király István, Ady-szakértő, akinek szemináriumi előadásaira nehéz volt bejutni. Amikor például a jogi karon Adyról beszélt, még a lépcsőn is ültek. Meghatározó egyéniségű professzorem Horváth János. Emlékszem egyik alkalommal hárman vizgáztunk és szinte az egész anyagot megbeszéltük. Egyetemi tanárom volt Lazíczius Gyula nyelvész és Pais Dezső, a nyelvemlékek kutatója is, aki tétel helyett egyetlen szó elemzését kérte tőlem, s közben megtanította az egész nyelvtörténeti szótár használatát, értelmét, csodáját.

- Az eyelem befejezése után a felajánlott lehetőségek közül Salgótarjánt választotta. Milyen benyomást tett Önre az akkori város, a gimnázium tanári kara és diákifjúsága?

Budapestről az 50-es évek bányászvárosába érkezve, az érezhető különbségeket a nehéz körülmények között kapott szeretetet tette elviselhetővé. A könyvek mindig sokat jelentettek számomra, s azokhoz itt is hozzá lehetett jutni. A Madách Imre Gimnáziumban nagyszerű tantestületet találtam, s olyan tanári életformát, amelyet korábban elképzeltem. Hatalmas értékek halmozódtak fel, remek színtere volt a pedagógia tanulásának. A fiatalokat illetően léteztek a nagyon mélyről jött diákok, hall-

gatag, befogadó gyerekek voltak, akik mint a szivacs úgy szívták magukba a tudást és hálások voltak minden szép szóért. Ugyanakkor idejártak a sokat olvasó városi gyerekek is, akikkel csodálatos volt foglalkozni (Geregyes Endre, Nagy Pál). Nagyszerű emberi kapcsolatok jöttek létre, egyre inkább olyan embereket ismertem meg, akik miatt a két esetben is felajánlott tanársegédi állást sem fogadtam el.

- Nemrég ünnepelte a Bolyai János Gimnázium fennállásának 30. évfordulóját. E nívós intézmény jelenéről sok szépet tudunk. Milyen volt a kezdet, mit tekintett fő feladatának igazgatóként pályája elején?

1969-ben a Bolyai János Gimnáziumban óriási előnyt jelentett számomra az előző igazgató által megteremtett feltételrendszer, a már élő hagyomány. Itt is csodálatos emberek tanítottak. A Madách tanári kara után ez a másik nagyon jó, három generációs tantestület jelentette számomra az itt tartó erőt. Igyekeztem átadni mindazt, amit nagyszerű tanáraimtól tanultam. Fontos volt a tantestület arculatának, stílusának, valamint az iskola jellegének kialakítása, ami már sok vonatkozásban megvolt. Tiszta szívvel mondhatom, hogy azt az utat jártam, amit az elődök kiépítettek, s ez értékrendben is folytatás volt. Ilyen értékek: a tiszta forrás, az alkotás szépsége, az idő végtelensége, a munka tisztelete. Az alkotó, önmegvalósító ember értékrendjének kialakítása, ez a stílus tanára, diákra egyaránt érvényes.

Kezdő igazgatóként a magam számára a következőket fogal-

maztam meg: ha vezető leszel, ne feledkezz el arról, hogy tanár voltál. Minden emberben óriási tehetség van, csak tudni kell kibontani. Senkit sem szabad megalázni. Dicsérni mindig közösség előtt, elmarasztalni csak négy szemközt szabad.

- Ön szerint milyenek a mai diákok?

A fiatalok értékesek, fantasztikusan nyitottak a világra. A gimnáziumba kerülő gyerekeknél, ideérkezésük előtt megtörténik egy intellektuális kiválasztódás. Gyönyörűség foglalkozni velük, csodálatos dolog együtt gondolkodni, beszélgetni körükben. Tele vannak kérdésekkel, ambícióval. Minden érdekli őket, irodalom, zene, versolvasás, filozófia, képesek univerzalitásban gondolkodni. Új tanulási szemlélet van jelen ma: a diák kérdez, a tanár válaszol. A fakultációk sokat segítenek abban, hogy általáno-

san olyan készségek alakuljanak ki, amelyek az universitás felé viszik őket.

- Tanulható mesterség-e a pedagógia?

A pedagógia összetett dolog, részben magával hozott, részben tanult, de mindenképpen hivatás. Meg kell tudni élni az adás örömét, rendelkezni kell a másoknak való átadás képességével, hiszen pedagógus esetében az egyetemes emberi értékek átadásáról van szó.

Fontos elemei az emberszeretet és az egész élettel kapcsolatos értékrend minősége. A tanárnak igénye kell hogy legyen arra, hogy olvasson, hogy minél többet megismerjen a világból, s ezt heurisztikusan élje meg. Nem lehet beszűkülni, meg kell tanulni mindent, ami lehetséges. A pályán egyéni stílust kell kialakítani. Legfontosabb tehát: a hívás elfogadása, a szakma megtanu-

lása, az értékrend kialakítása, a teljesebbé válás igénye.

- Befejezésül, megköszönve a beszélgetést, hadd kérdezzem meg, hogy mit üzen Herold László a pályakezdő pedagógusoknak?

Jöjjenek, ha elfogadják a hívást, ha van mondanivalójuk e kis ország számára. Tudással, hittel, optimizmussal, szeretettel legyenek a gyerekek mellett, segítsék őket, hogy minél értékesebbek legyenek. Ébresszenek kedvet a tudásra, kíváncsiságot a szépségekre. Alapozzák meg a fiatalokban az ember és a világ jó kapcsolatát, tegyék képessé őket a boldogságra. Tegyék teljesebbé az életet.

Üzenem: gyertek, ha úgy érzitek, hogy teljes szívvel azok tudtok lenni, amit választottatok!

/Nógrádi Béláné/

Tanulás - Önművelés - Könyvtár I.

Elterjedőben a felismerés, hogy modern, gyorsan változó világunk állandó tanulást, művelődést, szellemi megújulást igényel. Az általános műveltség folyamatos gazdagítását, a szakmai képzettség szintjének emelését.

A rendszerváltás, a demokrácia gyakorlása, a vele való élni tudás is sokoldalú, művelt, társadalmilag aktív embereket kíván, akik képesek konstruktív életvezetésre. Az oktatásügyben bekövetkezett változások, az alternatív pedagógiai programok, a Nemzeti Alaptanterv

szintén erőteljesen támaszkodnak az önművelés eszközére, a könyvtárra. A szakmaváltás, a pályamódosítás szükségessége újra és újra felveti a tanulás, az önfejlesztés kérdéseivel való szembenézést

Egész életszemléletünk, tudásunk megújításához nélkülözhetetlenek a könyvek, a folyóiratok és az elektronikus információhordozók.

Könyvtárunk már régóta szellemi műhelye a különböző szintű képzéseknek. A középiskolások, az egyetemi és főiskolai hallgatók tanulmányi munkájá-

nak hatékonyabb segítségére 1995. szeptemberében TANULÁSI FORRÁSKÖZPONT kialakítását kezdtük meg. Ez a modell valós olvasói igényeken alapuló, innovatív kezdeményezés eredménye, amely a tanulási - önművelési kultúra megteremtését szeretné segíteni.

Az 1996/97-es tanévben is mindenkit szeretettel várunk és jó tanulást kívánunk!

/Nógrádi Béláné/

GYEREKEKNEK

Védett természeti értékeink

Krakkó-pusztai táncter (Lucfalva)

Az egykori Krakkó-pusztától Nagykelesztúr irányában, az erdőben találjuk a régi táncteret. Ma a salgótarjáni erdészet kezelésében van. Régebben csaknem minden jelentősebb uradalmi erdőben létesítettek táncteret. Ezeket a területeken tartották az aratási ünnepségeket, a majálisokat. Ezt a célt szolgálta a Krakkó-pusztai táncter is. Az utóbbi években már a pusztát is elbontották, ma már csak az egykori táncter emlékeztet a régi szokásokra.

Irodalom: Nógrád megye védett, természeti értékei, 1989.

/Füzesi Istvánné/

Évforduló

137 éve született a nagy székely mesemondó, BENEDEK ELEK.

A magyar gyermekirodalom egyik megalapítója. Legjelentősebb alkotása a Magyar mese- és mondavilág (1894-96. 5 kötet). Ennek a hatalmas gyűjteménynek meseanyagát a korábban megjelent népköltési publikációkból, folyóirat-közleményekből és saját gyűjtéséből állította össze. Ő maga is számtalan, szép mesét írt. A mesék egy részét az iskolai olvasókönyvek is közölték. 1889-ben megindítja az első irodalmi értékű, hazafias szellemű gyermeklapot, az Én újságomat. A Sebők Zsigmonddal szerkesztett Jó Pajtás magas színvonalú, esztétikai és erkölcsi nevelőértékkel rendelkező gyermekújság volt. Említést érdemel a Cimborák képes gyermeklapja is. "Nagy lelki örömmel hallom, hogy könyveim a családok házaik kedves barátja s az iskolai oktatás segítőtársa lett, hogy nagyok és kicsik gyönyörűséggel és haszonnal olvassák. A magyar nép az érdem elsősorban. Az ő lelkének kincsei a mesék. Én csupán a nép mesemondó fia vagyok. Köszönöm, hogy hallgatjátok a mesemondásomat." Benedek Elek vall így az olvasóinak vagy mesehallgatóinak. Mi, késő utódok pedig úgy érezzük, nekünk kell megköszönünk a mesék halhatatlan gyűjtőjének és írójának, "Elek nagyapó"-nak mindazt, amivel megajándékozott

minket. Műveiből: Székelyföldi mondák és mesék, 1994.

Többsincs királyfi, 1993. Világszép nádszálkisasszony, 1990.

/Füzesi Istvánné/

VERS

Betűország megnyitotta kapuját...

LEGYEN ÖRÖM A TANULÁS!

Hangosabbak ma az utcák,
gyerekektől népesek,
valahogyan még a nap is
szebben ragyog, fényesebb.

Izgatottan várt e napra
minden kezdő kisdiák:

az iskola előttük is
kitárja ma kapuját.

Megtanulnak betűt vetni

a tétova kis kezek:

csengő-bongó szép szavakkal
telnek majd a füzetek...

Ma, amikor útnak indul

a sok kicsi iskolás,

kívánjuk, hogy öröm legyen
számukra a tanulás!

Szalai Borbála

REJTVÉNY

Székfoglaló

Bizonyos székek szoros összefüggésben vannak egy-egy szóval. Párosítsd őket!

székely	mészárszék
bíró	pohárszék
korhely	törvényszék
bíboros	háromszék
hentes	csapszék
ivókészlet	szentszék

Beküldési határidő: szeptember 20.

Cím:

Balassi Bálint Könyvtár

Gyermekkönyvtára

3101 Salgótarján, Pf. 18.

ÚJ KÖNYVEINK

Emilie Beaumont:

Csillagok és bolygók titkai

Ha kíváncsiak vagytok arra, hogy hogyan keletkeztek a bolygók, mi jellemzi őket, mi a szerepe a Napnak és a Holdnak, mi a Tejút, és mik a galaxisok, akkor olvassátok el ezt a könyvet. Sok érdekességet megtudhattok az ember első űrutazásáról, a Holdra szállásról, az űrrepülő és rakéták működéséről is.

A könyv elolvasása után egészen másképpen néztek majd fel a csillagos égre, már ismerősök lesznek az égitestek.

Arthur Cotterell:

Kína

Ebből a könyvből megismerhetitek a kínai nép szokásait, a kínai birodalom életét a bronzkori kezdetektől napjainkig. Olvashattok az akupunktúráról, a kínai írásművészetről, a legendás cseréphadseregről, a híres császárokról, a papír feltalálásáról. A könyvben színes fényképek és makettek találhatóak, ezek segítenek abban, hogy jobban megértsük az olvasottakat.

/Horváth Andrásné/

A hónap zeneszerzője

Gershwin

George Gershwin amerikai zeneszerző és zongoraművész 1898. szeptember 26-án született New Yorkban, ahová szülei - Rosa és Moïse Gershowitz - 1891-ben települtek Szentpétervárról. A szegény sorsú házaspárnak két gyermeke született: Ira és George. Mindkét fiú tehetséges volt. Ira már fiatalon a család "kis tudósa", míg George különleges zenei adottságokkal rendelkezett. Zongorázni taníttatták, s 15 éves korában egy kiadó heti 5 dollárral már dalárusként foglalkoztatta. Saját szerzeményeket is komponálva napi 6-8 órát ült a zongora mellett. Következő állomása a Broadway volt, ahol már heti 35 dollárral szerződtették, s egyre népszerűbb dalai sorozatosan jelentek meg. Szövegírásban gyakran a költő, később színpadi- és filmíró bátyja is segítette. 1919-ben két jelentős művével került az érdeklődés középpontjába. Megírta első teljes Broadway-darabját (La La Lucille), és a "Swanee" c. dalt. amelyet Al Jolson épített éppen futó "Sinbad" c. revüjébe, majd hanglemezre vette s milliókat adott el belőle. Ez lett Gershwin legnagyobb dalsikere, pályája nagy léptekkel haladt a csúcs felé. Egymásután öt revü zenei írásával bízták meg, köztük a "Szivárvány" 1923-ban - vele együtt - Londonba is eljutott.

A színház mellett egyre inkább érdekelte őt a koncertpódium, legfőképpen a jazz megjelenetése a hangversenytermekben. 1924-ben elsöprői sikert aratott a "Rhapsody in Blue"-val. (Pontatlan magyar fordítása Kék Rapszódia, holott a zene itt nem kéket, hanem szomorúságot jelent.) Ezzel a művével komolyzene-szerzőként is befutott. A következő év szenzációja az F-dúr zongoraverseny, majd sorban a többi híres musical: "Lady, legyen szíves", "Lábujjhegyek", "Oh, Kay", "Furcsa arc" és "Rosalie".

1928-ban európai körutat tett, ünnepelték Bécsben, Londonban, Párizsban. Itt komponálta az "Egy amerikai Párizsban" c. szimfonikus költeményét, amelyet év végén a Carnegie Hallban mutattak be. Ezután már nemzeti hősként ünnepelték és a fiatal amerikai zene vezéralakjaként ismerték el. 1930-ban Hollywood szerződtette a "Delicious" c. film zenéjéhez, majd New Yorkba visszatérve írta zongorára és zenekarra a II. Rapszódiaát. Évekig dolgozott bátyjával az általa népi operának nevezett "Porgy and Bess" c. művön, amely a szakértők szerint új műfajt jelentett, átmenet a zenedráma, a musical-komédia és az operett között.) Az operából "Catfish row" címmel szvit is készült.) 1936-ban ismét Hollywood következett, Fred Astaire a "Táncoljunk" és a "Kisasszony bajban", később pedig a "Goldwyn Follies".

1937-ben állandósultak korábban is tapasztalt szédülési, fejfájási rohamai. Július 9-én kómába esett, július 11-én agydagánatra operálták és már nem nyerte vissza eszméletét.

Gershwin jelentősége, hogy a szórakoztató és a műzenei elemek egyesítésével, a szimfonikus jazz megteremtésével önálló zenei nyelvet alakított ki.

/Kocsis Zoltán/

KÖNYVTÁRI HÍREK

Értesítjük Olvasóinkat, hogy a könyvtár szeptember 7-től szombatonként ismét nyitva tart.

Gyorsmásolást keddtől péntekig naponta 13.00-17.00 óráig, illetve szombaton 9.00-13.00 óráig vállalunk.

Kiállítások

A Balassi Bálint Asztaltársaság képzőművész tagjainak csoportos kiállítása 1996. szeptember 12-ig tekinthető meg könyvtárunk Bóna Kovács Károly Galériájában.

A Kézdivásárhelyi Helytörténeti és Céhmúzeum erdélyi népviseleteket bemutató "SZÉKELY BABÁK" című kiállítása 1996. szeptember 17-én, 15 órakor nyílik a Balassi Bálint Könyvtárban.

A kiállítás megnyitja:

Szabó Judit művészettörténész,
a kiállítás rendezője

Zenés Pihenő

1996. szeptember 20-án, 18 órától várunk mindenkit, akinek nyitott a lelke a szép zenére, vonzza az ismeretlen szépség felfedezésének öröme, szeretne kikapcsolódni, pihenni és lélekben felfrissülni, feltöltődni.

A foglalkozást vezeti: MARTON REZSŐ

Péntek Esti Muzsika

KOJAK

Kortárs jazz Klub

Szeptember 13., 18.00

TRIO STENDHAL: Earthsound

WALTER DAVIS: Illumination

Szeptember 27., 18.00

P. METHENY - L. MAYS:

As far as Wichita...

MARCUS PRINTUP:

Song for the Beautiful Woman

A klub támogatója:

JUHÁSZ Könyv- és Zeneműbolt

Táboroztunk...

Huszonöt megyénkbeli szlovák nemzetiségű gyermek - immár 20. alkalommal - vett részt könyvtárunk olvasótáborában július 1 és 10 között.

A tábor helyszíne a szlovákiai Látky volt. Táborunkban - első ízben - losonci szlovák gyerekek is voltak.

A közös táborban a gyerekek a nógrádi szlovákság eredetével, a paraszti élet hagyományával, a máig élő szlovák népi kismesterségekkel ismerkedtek. A táborozás mozgalmas tíz napjában vendégül láttak a táborlakók szlovák helytörténészt, népi hangszerkészítőt, próbálták ellesni a csipkeverés, a fafaragás fortélyait. Ellátogattak a málineci üveghutába, kirándultak a túrócszentmártoni néprajzi múzeumba és megnézték a szlovák népi építészet legjellemzőbb, legszebb épületeit bemutató skanzenet.

Sok-sok népdalt, népmesét, verset tanultak egymástól - s ezeket színvonalas záróműsoron mutatták be szlovákiai és magyarországi vendégeknek.

A tíz nap alatt szoros barátságok köttettek, s bánatosan, könnyesen, de annak reményében búcsúztak a gyerekek és a munkájukat segítő felnőttek egymástól, hogy jövőre, 1997-ben újra találkoznak majd, szándékaink szerint Magyarországon.

/Oroszné Katona Anna/